

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/463/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215821
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612215821.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 4C/70/2012-131 zo dňa 24. 04. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáhal vyčíslenú náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. udelením poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty a zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty a súčasne preskúmaním vecnej správnosti predloženého exekučného titulu. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení okresný súd uviedol, že uznesením č. k. 4C/70/2012-26 zo dňa 29.04.2013 spojil na spoločné konanie desať vecí rovnakých účastníkov vedených pod sp. zn. 4C/70/2012, sp. zn. 4C/74/2012, sp. zn. 4C/75/2012, sp. zn. 4C/77/2012, sp. zn. 4C/85/2012, sp. zn. 4C/118/2012, sp. zn. 4C/124/2012, sp. zn. 4C/131/2012, sp. zn. 8C/184/2012 a sp. zn. 4C/120/2012, ktoré ďalej viedol pod sp. zn. 4C/70/2012. Okresný súd vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi týkajúcimi sa jednotlivých spojených konaní a zistil, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/70/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 12Er/643/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 24. 06. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 13. 09. 2010; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/74/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 8Er/1106/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 25. 11. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 24. 01. 2011; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/75/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 21Er/354/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 10. 12. 2010; exekučný súd uznesením č. k. 21Er/354/2012-14 zo dňa 29. 12. 2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 15749/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.

06. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 16CoE/157/2012-29 (správne má byť č. k. 1CoE/157/2012-29) zo dňa 24. 04. 2012; (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/77/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 10Er/643/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 24. 06. 2010; exekučný súd uznesením č. k. 10Er/643/2010-17 zo dňa 06. 02. 2012 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 5983/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 43CoE/161/2012-51 zo dňa 19. 07. 2012; (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/85/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 21Er/222/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 20. 10. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 25. 10. 2010; exekučný súd uznesením č. k. 21Er/222/2010-21 zo dňa 25. 03. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 05. 2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 13283/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/118/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/675/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 25. 08. 2011 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 04. 10. 2011; (7) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/124/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 21Er/355/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 10. 12. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 16. 12. 2010; exekučný súd uznesením č. k. 21Er/355/2010-12 zo dňa 29. 12. 2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 14495/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17CoE/701/2012 (správne má byť č. k. 17CoE/70/2012-26) zo dňa 29. 03. 2012; (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/131/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 21Er/182/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 04. 10. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 06. 12. 2010; exekučný súd uznesením č. k. 21Er/182/2010-20 zo dňa 19. 12. 2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 10980/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 07. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13CoE/87/2012 (správne má byť č. k. 13CoE/87/2012-33) zo dňa 28. 06. 2012; (9) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 8C/184/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 8Er/1147/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 10. 12. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 22. 12. 2010; exekučný súd uznesením č. k. 8Er/1147/2010-48 zo dňa 30. 08. 2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 15789/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 02. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 10CoE/603/2011 (správne má byť č. k. 1CoE/603/2011-63) zo dňa 30. 11. 2011; (10) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/120/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/605/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03. 08. 2011 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 08. 08. 2011; exekučný súd uznesením č. k. 14Er/605/2011-15 zo dňa 27. 12. 2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 8412/11 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.06.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 41CoE/44/2012 (správne má byť č. k. 41CoE/44/2012-39) zo dňa 18. 04. 2012. Okresný súd zdôraznil, že exekučným titulom bol vo všetkých prípadoch rozhodcovský rozsudok, pričom poukázal na skutočnosť, že aj v prípade, keď nebolo rozhodnuté o žiadostiach súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. 05. 2010, samotné nedodržanie lehoty stanovenej v Exekučnom poriadku neznamena automaticky prietahy v konaní. Exekučný súd síce nedodržel zákonnú pätnásťdňovú lehotu na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia, avšak z dôvodu dôsledného skúmania splnenia formálnych a materiálnych predpokladov pre vedenie exekúcie. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu (vznik ani výšku skutočnej škody), a rovnako ani nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci v prietahoch v konaní, nakoľko uvedené obdobie bolo potrebné na preskúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti žalobcom predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) z

hľadiska ustanovení na ochranu spotrebiteľa. Okresný súd svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a) bod 3, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2 a 3 a § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a §§ 41 ods. 2 písm. d), 44 ods. 2 Exekučného poriadku; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca včas odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ďalej poukázal na to, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie bolo potrebné z konania vylúčiť, aj s ohľadom na prax iných súdov. Za týchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pri rozpore s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrassburgu neobstojí, žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorého výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca podal proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí návrhu vo veci samej nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Dôsledok správania súdu, kedy predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu, zakladajú porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu, osobitne mária jeho možnosť konať pred súdom. Žalobca taktiež uviedol, že trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, nemal sa možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaoberá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou voči žalovanej domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. udelením poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty a zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty a súčasne preskúmaním vecnej správnosti predloženého exekučného titulu; žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Uznesením č. k. 4C/70/2012-26 zo dňa 29. 04. 2013 spojil okresný súd konania vedené pod sp. zn. 4C/70/2012, sp. zn. 4C/74/2012, sp. zn. 4C/75/2012, sp. zn. 4C/77/2012, sp. zn. 4C/85/2012, sp. zn. 4C/118/2012, sp. zn. 4C/124/2012, sp. zn. 4C/131/2012, sp. zn. 8C/184/2012 a sp. zn. 4C/120/2012 na spoločné konanie, ktoré ďalej viedol pod sp. zn. 4C/70/2012. Priamo v žalobách vzniesol žalobca námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol

nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil (zákonného sudcu nevylúčil ani v jednej zo spojených vecí). Okresný súd doručil žalobu žalobcu žalovanej na vyjadrenie; obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O. s. p.; vyjadrenie žalovanej k návrhu riadne doručil žalobcovi prostredníctvom pošty. V priebehu konania doručil žalobca okresnému súdu návrh na prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu o jeho sťažnosti proti konkrétnemu rozhodnutiu nadriadeného súdu o nevylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí; okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania právoplatne zamietol osobitným uznesením č. k. 4C/70/2012-59 zo dňa 03. 10. 2013, ktoré odvolací súd potvrdil uznesením č. k. 12Co/161/2014-91 zo dňa 28. 02. 2014. Napriek tomu žalobca opätovne pred novým termínom pojednávania (dňa 24. 04. 2014) doručil ďalší návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z tých istých dôvodov, že podal sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15NcC/513/2012; okresný súd žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania nevyhovel a uznesením vyhláseným do zápisnice nariadil pojednávanie v neprítomnosti účastníkov konania; následne vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi, vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. K spisu okresného súdu sú pripojené v napadnutom rozsudku uvedené konkrétne exekučné spisy ohľadne exekučných konaní, v ktorých mala byť žalobcovi podľa žaloby nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda.

Odvolať žalobcu nie je dôvodné.

Odvolať súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v sporných exekučných konaniach. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolať námietka žalobcu, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí založil žalobca na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27.04.2012). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu (v jednotlivých spojených veciach) riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí nevylúčil (ani v jednej zo spojených vecí); zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené (v každej zo spojených vecí). Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolať námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučnými spismi v jeho neprítomnosti, odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie, tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnenému zástupcovi žalobcu riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím 5-dňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Žalobca žiadal o zrušenie pojednávania v podstate z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, iný dôvod na odročenie pojednávania neuviedol. O námietke zaujatosti sudcov okresného súdu vznesenej žalobcom nadriadený súd (v každej zo spojených vecí) riadne rozhodol (konkrétne v konaní sp. zn. 4C/70/2012 uznesením sp. zn. 15NcC/513/2012 zo dňa 17. 10. 2012 tak, že z prejednávania

a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Renátu Šulajovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 4C/74/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/292/2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Magdalénu Balážovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 4C/75/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/296/2012 zo dňa 11. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Kristínu Glezgovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 4C/77/2012 uznesením sp. zn. 43NcC/299/2012 zo dňa 10. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Katarínu Katkovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 4C/85/2012 uznesením sp. zn. 43NcC/360/2012 zo dňa 17. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Kristínu Glezgovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 4C/118/2012 uznesením sp. zn. 15NcC/463/2012 zo dňa 16. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudcu JUDr. Miroslava Račka, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 4C/124/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/271/2012 zo dňa 11. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Kristínu Glezgovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 4C/131/2012 uznesením sp. zn. 13NcC/451/2012 zo dňa 18. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Kristínu Glezgovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 8C/184/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/401/2012 zo dňa 11. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Magdalénu Balážovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 4C/120/2012 uznesením sp. zn. 13NcC/455/2012 zo dňa 21.11.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Lučenec nevylúčil); nesúhlas žalobcu s rozhodnutím nadriadeného súdu nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože žalobcovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu (resp. jeho právneho zástupcu) boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O. s. p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. Navyše zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobcovi bolo riadne doručené aj vyjadrenie žalovanej k návrhu. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučnými spismi, ktoré ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v žalobe s tým, že žalobca bol účastníkom uvedených exekučných konaní a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, resp. do rozhodnutia o zastavení exekúcie mu bol nepochybne známy, pretože z exekučných spisov vyplýva, že všetky rozhodnutia boli žalobcovi riadne doručené. Iné dokazovanie okresný súd nevykonal. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovanej k žalobe, toto tvrdenie je v priamom rozpore s obsahom spisu. Okresný súd osobitným uznesením riadne rozhodol aj o prvom návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktoré v čase rozhodovania okresného súdu vo veci samej bolo už právoplatné. K tvrdenému odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nemohlo dôjsť ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zamietnutí prvého návrhu žalobcu na prerušenie konania a bez rozhodnutia okresného súdu o druhom totožnom návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktorého výsledkom mohlo byť len rozhodnutie o zastavení konania (o návrhu na prerušenie konania) pre prekážku veci rozhodnutej podľa § 159 ods. 3 O. s. p..

Žalobca v odvolaní spochybnil záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k udeleniu poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi došlo po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. Samotné nedodržanie zákonnej lehoty exekučným súdom nepredstavuje prieťahy v konaní (porovnaj napríklad nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/471/2012 zo dňa 07. 05. 2013), pretože exekučný súd je povinný pred udelením poverenia

na vykonanie exekúcie vždy skúmať podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). Okresný súd preto správne zdôraznil, že exekučným titulom v sporných exekučných veciach bol rozhodcovský rozsudok, pričom poukázal na skutočnosť, že aj v prípade, keď nebolo rozhodnuté o žiadostiach súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote podľa § 41 ods. 2 písm. d) s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. 05. 2010, samotné nedodržanie lehoty stanovenej v Exekučnom poriadku neznamená automaticky prieťahy v konaní.

V prípade, že okresný súd (rovnako ako odvolací súd) z pripojených exekučných spisov vo vzťahu k exekučným konaniam začatým pred 31. 05. 2010 (na ktoré sa vzťahuje Exekučný poriadok v znení účinnom od 01. 09. 2005 do 31. 05. 2010) zistil, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/70/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 12Er/643/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 24. 06. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 13. 09. 2010 (poverenie doručil súdnemu exekútorovi dňa 16. 09. 2010 prostredníctvom pošty), keď predtým exekučný súd výzvami zo dňa 28. 06. 2010 a 10. 09. 2010 vyzval dotknuté subjekty na predloženie spisu rozhodcovského súdu a zmluvy o úvere, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 13. 09. 2010; ako aj, že (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/77/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 10Er/643/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 24. 06. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 22. 09. 2010, keď predtým exekučný súd výzvou zo dňa 19. 07. 2010 vyzval dotknuté subjekty na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 29. 07. 2010; následne exekučný súd uznesením č. k. 10Er/643/2010-17 zo dňa 06. 02. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 09. 2012 (v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 43CoE/161/2012-51 zo dňa 19. 07. 2012) vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 5983/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; dospel k správne záveru, že nie je možné konanie exekučného súdu hodnotiť ako konanie so zbytočnými prieťahmi a nesprávny úradný postup exekučného súdu preukázaný nebol.

Vo vzťahu k ostatným exekučným konaniam začatým po 01. 06. 2010, resp. po 01.06.2011 okresný súd (rovnako ako odvolací súd) z pripojených exekučných spisov zistil, že (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/74/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 8Er/1106/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 25. 11. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 24. 01. 2011; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/75/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 21Er/354/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 10. 12. 2010; exekučný súd uznesením č. k. 21Er/354/2012-14 zo dňa 29.12.2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 15749/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 06. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 16CoE/157/2012-29 (správne má byť č. k. 1CoE/157/2012-29) zo dňa 24. 04. 2012; (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/85/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 21Er/222/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 20. 10. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 25. 10. 2010; exekučný súd uznesením č. k. 21Er/222/2010-21 zo dňa 25. 03. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 05. 2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 13283/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/118/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/675/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 25. 08. 2011 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 04. 10. 2011; (7) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/124/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 21Er/355/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 10. 12. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 16. 12. 2010; exekučný súd uznesením č. k. 21Er/355/2010-12 zo dňa 29. 12. 2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 14495/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 05. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17CoE/701/2012 (správne má byť č. k. 17CoE/70/2012-26) zo dňa 29. 03. 2012; (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/131/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 21Er/182/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 04. 10. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho

exekútora vykonaním exekúcie dňa 06. 12. 2010; exekučný súd uznesením č. k. 21Er/182/2010-20 zo dňa 19. 12. 2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 10980/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.07.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13CoE/87/2012 (správne má byť č. k. 13CoE/87/2012-33) zo dňa 28. 06. 2012; (9) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 8C/184/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 8Er/1147/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 10. 12. 2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 22. 12. 2010; exekučný súd uznesením č. k. 8Er/1147/2010-48 zo dňa 30. 08. 2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 15789/10 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.02.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 10CoE/603/2011 (správne má byť č. k. 1CoE/603/2011-63) zo dňa 30. 11. 2011; (10) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 4C/120/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/605/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03. 08. 2011 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 08. 08. 2011; exekučný súd uznesením č. k. 14Er/605/2011-15 zo dňa 27. 12. 2011 vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 8412/11 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05. 06. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 41CoE/44/2012 (správne má byť č. k. 41CoE/44/2012-39) zo dňa 18. 04. 2012. Žalobca v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/120/2012 v žalobe nesprávne uvádza, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia vo veci 14Er/605/2011 rozhodol exekučný súd zamietnutím tejto žiadosti. Odvolací súd osobitne zdôrazňuje, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov (rozhodcovských rozsudkov) neplatila v prípadoch žiadostí doručených exekučnému súdu po 01. 06. 2010, resp. 01. 06. 2011 (novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 102/2011 Z. z. účinná od 01. 06. 2011 vložením slov „rozhodcovských súdov a“ do ustanovenia § 41 ods.2 písm. d/ Exekučného poriadku iba odstránila nejednotný výklad § 41 ods.2 písm. d/ Exekučného poriadku v zmysle, či sa pod vykonateľnými rozhodnutiami rozhodcovských komisií rozumejú aj rozhodcovské rozsudky); uvedený postup a obdobie nemožno považovať za nesprávny úradný postup (prieťahy v konaní), pretože uvedené obdobie bolo potrebné na preskúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti žalobcom predložených exekučných titulov (exekučný súd nebol v uvedených obdobiach nečinný a zabezpečoval podklady nevyhnutné na posúdenie splnenia podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie); odvolací súd súčasne podotýka, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25.04.2013).

Za nesprávny úradný postup exekučného súdu nie je možné považovať ani to, že po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku pristúpil exekučný súd k riešeniu otázky, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozhodcovský rozsudok, je exekučný súd nielen oprávnený, ale aj povinný už v tomto štádiu konania z vlastnej iniciatívy riešiť otázku, či právomoc rozhodcovského súdu bola založená platne uzavretou rozhodcovskou zmluvou ako podmienku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, keď týmto postupom nedochádza k preskúmaniu vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), ale len k posúdeniu, či predložený exekučný titul je v súlade so zákonom; ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je povinný z toho vyvodit' všetky právne dôsledky tak, aby zmluvná strana (spotrebiteľ) nebola neplatnou rozhodcovskou zmluvou viazaná, t.j. exekučný súd je povinný žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnuť (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13.10.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 46/2012, sp. zn. 3MCdo/11/2010 zo dňa 26.09.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 47/2012, sp. zn. 6Cdo/105/2011 zo dňa 10.10.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 66/2013 a sp. zn. 5Cdo/230/2011 zo dňa 18.09.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 68/2013, ale aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/15/2012 zo dňa 22.05.2013, sp. zn.

2Cdo/239/2012 zo dňa 30.04.2013, sp. zn. 4Cdo/88/2013 zo dňa 24.10.2013, sp. zn. 5MCdo/25/2012 zo dňa 12.06.2013, sp. zn. 7Cdo/235/2012 zo dňa 12.06.2013 a mnohé iné; pozri aj uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS/381/2012 zo dňa 22.08.2012, sp. zn. II.ÚS/545/2010 zo dňa 09.12.2010 a sp. zn. IV.ÚS/60/2011 zo dňa 03.03.2011 ako aj uznesenie Súdneho dvora Európskej únie vo veci zn. C-76/2010 Pohotovosť, s.r.o. proti G. O. zo dňa 16.11.2010). Od tohto záveru nie je žiadny dôvod odkloniť sa ani v prejednávanej veci.

Nakoniec žalobca v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje žalobcom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žaovanej v konaní, ktorá však žiadne trovy konania nežiadala nahraďiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej voči plne neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania. Keďže však žalovaná neurobila žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani jej žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.